

Clixé «Arxiu Mas»

VII Estació

Pilat i Herodes, amics

No és pas d'avui que els enemics de Déu saben fondre llurs diferències i avenir-se per enderrocar, si poden, la seva obra. Un cas, ben exemplar, trobem en la Passió de Jesús.

En aquest temps hi havia en el poble hebreu dos homes, àrbitres del seu domini, anomenats Pilat i Herodes. El primer era governador i representant del Cèsar romà. Tenia la seva seu a Jerusalem per fer complir les lleis a les quals els jueus s'havien sotmès voluntàriament. Com a gentil i home escèptic tenia poc afecte als naturals del país i a la seva religió, algunes vegades, però, condescendia a les seves exigències per mor de conservar aquell lloc.

Herodes, fill del que féu degollar els infants de Betlem, governava a Galilea i a Perea, una tercera part del poble hebreu. Amb el temps s'havia enemistat amb els faritzeus; ningú, excepte Sant Joan Baptista, gosava reptar-lo per a no ésser víctima de les seves arbitrarietats. Herodes, de més a més home ambiciós, havia envaït algunes vegades, el terreny de l'altre governador. Ell, per prevenir-se d'aquesta extralimitació, havia fet algunes denúncies a l'emperador Tiberi contra Pilat.

Aquestes intrigues del galileu distancien tota relació personal, acabant per odiar-se. Ambdós personatges tenien els seus partidaris: Faritzeus i Herodians.

Els Faritzeus els més observants, com dèiem, de la Llei de Moisès, se comparaven a l'ombra del governador i esperaven que un dia o l'altre, el crim fatals dels seus principals líders es lliu-

Diguèrem ja en altra ocasió que alguns dels episodis que es commemoren en el pietós exercici de la Via Crucis, no constaven en els sagrats evangelis, que són els primers documents sobre la vida de Jesús. Mes com diu l'apòstol Sant Joan, no tot el que feu Jesucrist queda escrit. El cabdal de la Revelació cristiana o sia el conjunt de les veritats que deviem creure, unes són escrites; altres ens han vingut per Tradició; i l'Església que és la depositària del tresor de nostra Santa Fe ha assenyalat d'una manera infalible, quines eren les veritats que reunien les verdaderes condicions per a poder-les acceptar com a verdaderament revelades.

Altres veritats, no són de la categoria d'aquestes veritats revelades, més podem i en cert sentit devem acceptar per l'aprovació amb que la mateixa Església ens les recomana.

Tals són alguns dels fets esdevinguts que en la Via Crucis meditem. També amb l'aprovació de l'Església són recomenades certes pietoses exegetis i devotes aplicacions que de tals episodis de la Via Crucis han fet en tot temps certs varons de reconeguda pietat.

Així en les tres caigudes de Jesús memorades en lo III, VI i IX Estacions, han volgut trobar-li el procés del pecador, endurit i consuetudinari. Hi ha qui ho ha comentat com a una demostració de l'ànim i ferma voluntat del Salvador fins a la consumació de l'obra de la Redempció.

Sia com sia, en Viladomat ha seguit el costum, que també podríem anomenar tradicional, de representar les tres caigudes en una progressió cada volta més emocionant i corprenedora; o sia en representar la figura de Jesús més aclaparada en cada caiguda.

tre farien caure aquell adúlter i dèspota de Galilea.

Els Herodians eren addictes a les pretensions i cobejances de Herodes, desaparegut aquest els seus també havien de desaparèixer, no eren l'opinió del poble, car el seu domini era imposat.

La pugna que s'esdevingué entre ambdós partits era més aviat política que religiosa. Pràcticament s'interessaven més pel predomini material que per l'esplendor del culte i observància de la Llei antiga.

En el fort d'aquesta lluita aparegué Jesús en les contrades de Judea i Galilea, blasmant tota la vida de Herodes, assassí del precursor, i justificant la humilitat del Públicà davant la va-

glòria del Faritzeu. «Els deia la veritat, com digueren ells mateixos, no tenia miraments a ningú ni respectes humans, sinó que ensenyava de veritat el camí de Déu» (St. Marc XXI-14).

Aquest repte de Jesús tingué la força de reconciliar aquells dos bàndols. «Els faritzeus immediatament tingueren consell contra d'Ell amb els Herodians com el farien perdre».

Més tard, el dia que Jesús fou portat presoner al tribunal de Herodes, els Faritzeus compartien amb els Herodians tota acusació falsa contra de Ell. «I Pilat i Herodes, que abans eren enemics, es feren amics aquell mateix dia.» (St. Lluç XXII-12.)

La vida de Jesús està plena d'en-

Perpetuïna

Sent el rou de la Sang la terra encara,
i el clam del Condemnat sent l'esperit;
Sagrat, místic record que tot ho amara!
Enigma indexifrabable d'infinit!

El clam s'aixeca etern entre el platxeri
de la turba que el blasma i el fereix;
perdura fortament dins el misteri;
potent i majestuós, no s'esvaeix.

I el temps passa com ombra fugissera
i els sofriments d'un Déu no pot borrar,
que l'aire ens porta el plany de l'olivera
i el perfum dels llorers ens fa alenar!

I guaitem aquell Crist ple de dolcesa
sofrint els forts torments de greu passió;
i passen aquells jorns plens de grandesa
deixant l'estel fulgent de Redempció.

Anna Serra

senyances però de faisó particular la seva Passió. Molt tenim per aprendre d'aquest fet que acabem de transcriure i que fa dinou segles que passà i avui encara es repeteix no pas en la ciutat de Jerusalem sinó a casa nostra. Els enemics de Déu, atats per la maçoneria, volen ratificar-nos aquelles acusacions i fer-nos desaparèixer si més no, per inanició o asfíxia. Per portar a cap aquesta obra de destrucció cristiana saben unir-se i oblidar, malgrat sia circumstancialment, llurs diferències polítiques i rençors personals. Es un exemple que ens avergonyeix i potser la nostra conducta de desavinences ens faci còmplices d'aquella ingratitud.

Joan Baranera, Pvre.

Badalona, 7-4-33.

TEL. 151



MATARÓ

Tallers de Caldereria
de Coure i de Ferro

Emili Surià

— Soldadura autògena i elèctrica —

Churruca, 39 - Telèfon 303

Mataró

Banco Urquijo Catalán

Domicili: Pelai, 42 - Barcelona : Apartat de Correus, 845 - Telèf. 16460

Capital: 25.000.000

Direccions Telegràfica i Telefònica: CATURQUIJO

Magatzems a la Barceloneta-Barcelona

Agències i delegacions a Banyoles, La Bisbal, Calella, Girona, Manresa, Mataró, Palamós, Reus, Sant Feliu de Guíxols, Sitges, Torelló, Vic i Vilanova i Geltrú.

Corresponsal del "Banco de España,, a Mataró i Vilanova i Geltrú.

Entitats que componen el Grup URQUIJO:

DENOMINACIÓ	CASA CENTRAL	CAPITAL
«Banco Urquijo»	Madrid	Pessetes 100.000.000
«Banco Urquijo Catalán»	Barcelona	» 25.000.000
«Banco Urquijo Vascongado»	Bilbao	» 20.000.000
«Banco Urquijo de Guipúzcoa»	San Sebastián	» 20.000.000
«Banco del Oeste de España»	Salamanca	» 10.000.000
«Banco Minero Industrial de Asturias»	Gijón	» 10.000.000
«Banco Mercantil de Tarragona»	Tarragona	» 3.000.000
«Banco Urquijo de Guipúzcoa Biarritz»	Biarritz (França)	Francs 1.000.000

les quals tenen establertes bon nombre de Sucursals i Agències a diverses localitats espanyoles. Corresponsals directes a totes les places d'Espanya i a les més importants del món.

Agència de Mataró: Francesc Macià, 6 - Apartat, 5 - Tel. 8 i 305

Igual que les restants Dependències del Banc, aquesta Agència realitza tota mena d'operacions de Banca i Borsa, descompte de cupons, obertura de crèdits, etc., etc.

Hores d'oficina: de 9 a 13 i de 15 a 17 - Dissabtes de 9 a 13

Per les festes de PASQUA

==== O M S ====

ofereix un extensiu assortit de MONES de totes classes i preus, tenint cura de la tramesa, a fora, de les que se li encarreguin

==== O M S ====

recomana especialment les MONES de MASSAPÀ ARRIÇAT com excel·lent postre per aquestes festes de Pasqua

Riera, 42 - Sta. Maria, 30 - Telèfon 58

FUNERARIA

“La Sepulcral,,
de Miquel Junqueras

EL MILLOR I MÉS ECONÓMIC SERVEI FUNERARI

Casa central, Despatx, Tallers i Garatge:

Mossèn Jacinto Verdaguer, 10 i 12

Sucursal:

Sant Benet, 24 - Telèfon 111

MATARÓ

Sucursal a Argentona: Carrer Rosés número 1

La faç de Jesús

Boabdil havia retornat neguitós, mig mal humorat d'aquella estranya aventura nocturna. Es sentia un pessigolleg marejador prop de la gola, però s'esforçava continuament en aparèixer als ulls dels altres soldats com el valent de sempre. Tanmateix ningú hauria endevinat cap trastorn intern darrera aquella faç severa escaient instal·lada damunt d'un cos de musculatura pronunciada, d'aspecte esvelt i elegant, fornit, amb el pit presoner d'una cuirassa que repel·lia la més mínima claror que gosava atansar-s'hi.

De la ment de Boabdil no sabia eixir-ne l'angunieja vergonya que acabava de succeir-los. Ells, els soldats atletes, els temuts de la multitud, els que es permetien gallejar amb el poble quan els plavia, els que esgrimint les llances escampaven l'esglai arreu, acabaven de passar l'afront inexplicable, incompreensible, de veure's aterrats per tercera vegada, caiguts sota la pressió enorme d'un poder inconegut, engrapats talment per una força invisible que vulgues o no, els havia ajocat tres cops consecutius.

En la seva pensa hi havia reffectida encara la dolcesa, la serenor, l'amor que encerclava la faç d'Aquell «Pres». Prop el cervell de Boabdil ballaven encara les impressions produïdes feia poc en els afores enfosquits pel mantell endolat de la nit, allà en el bosc quiet de Getsemani, sobtadament il·luminat per la claror estrident i incerta de les teies enceses del seu batalló que aprofitant la traïdoria anava a trencar la dolça quietud d'aquell paratge amb la fressa metàl·lica de llurs llances.

Malgrat la seva aparent tranquil·litat no podia sostreure's a la visió de Aquella inexpugnable faç que posseïa un esguard desconcertador, ni podia allunyar el dolorós record del que els acabava d'esdevir en sorprendre Aquell que s'atrevia a proclamar-se Fill de Déu. Els mots «a qui cerqueu» li martellaven el cervell amb insistència exagerada i li forçaven l'enteniment a discernir l'escena que tots plegats acabaven de representar. El soldat, mesell als sentimentalismes, brutal en les accions, sentí per primera vegada una fiblada que volia revelar-li la consciència arraulida en el recó més escondit de la seva corpora esvelta i a voltes orgullosament despectiva. Però les passions agudes que en les hores d'oci a que sovintment es lliuraven els soldats, s'havien ensenyorit completament del seu ésser, aletejaven violentament accelerant una reacció que ofegué aquella guspira sentimental que gosava estripar les terrenyines teixides pacientment dins d'aquell ésser.

I així fou. Boabdil descobrint-se la testa i llançant a un recó de l'estança el casc pesat i la llança lluent eixí al pati contemplà un instant els grups de soldats lliurats a l'oci. Ans d'atancar-s'hi vacil·là un moment encara. La inquieta faç del «Pres» però, tornava a presentar-se-li amb el gest dolç i l'esguard serè. Pressentí un segon buit a l'estòmac que acabaria per encaparrar-lo de debò. I fent un gest despectiu, forçat, insincer, —com si pretengués llançar d'una revolada el farcell d'idees que s'han congriat dintre seu— es barrejà amb els grups de soldats i entrà a gratciant a les converses grolleres i gandules, xopes de vi, dels seus companys.

Amb un enfilall de gots de vi i amb un grapat d'acudits obscens pretengué allunyar allò que el turmentava sense fixar-se que havia fet presa dintre seu mateix, que era la seva pròpia consciència que es deixondia...

Dalt del Gòlgota està preparant-se la injustícia més afrosa que mai no pugui esdevenir. El vent de la tarda duu enllà el ressò d'unes cruels martellades que esqueixen la carn divina del Mestre. Les profecies tenen un compliment tan fidel que esglaià. El crim fatal està consumant-se. Els botxins es lliuren bàrbarament a compli-

Una nova estació ibèrica al Maresma

A l'entorn de l'antic camí d'Arenys de Munt a Canet, en el terme d'Arenys de Mar, i part superior del rial conegut amb el nom de Torrent de la Coma d'En Sala (immediacions de la finca coneguda per ca'n Fassina, propietat de l'arquitecte senyor Puiggròs, i al lloc on hi ha també la font coneguda amb el nom de Nostra Dona de la Bonanova) en una extensió superficial de prop de cent metres, s'hi ha trobat recentment una estació ibèrica. Si bé aquesta estació, pel que ara com ara se'n coneix, puix que no s'hi han practicat excavacions de cap mena, és relativament d'escassa importància, contribueix, amb una nova dada al conjunt de la topografia ibèrica de la comarca, en la qual als noms de Puig Castellar, Cèllechs, Castell Ruf, Alfàr, Burriach, Argentona, Cabriels, Torre dels Encantats (Arenys) i Monpalau, cal unir-hi cada dia noves troballes, algunes d'elles força remarcables.

Les restes que constitueixen la present estació són fragments ceràmics típicament ibèrics, escampats irregularment i en poca intensitat en tota l'extensió del petit promontori on estudien, i en la banda que mira a mig jorn del mateix.



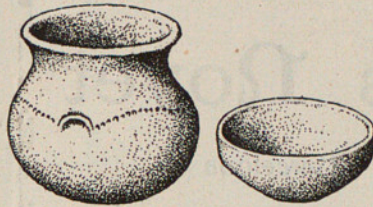
Pes de teler (pondus) trobat en la nova estació ibèrica d'Arenys

S'ha trobat algun pes de teler (pondus) de terra cuita. El reproduït en el fotogravat adjunt, l'única resta que s'ha trobat sencera en aquesta estació, és en poder del senyor Joan Nabarra.

Hi han fragments de vasos grollers fets a mà, de tradició neolítica, d'algun d'ells s'han trobat restes bastant complertes que permeten de reconstruir-los amb facilitat. El reproduït en el número 1 del gravat és d'aquest; té nanses senzilles i poc

sortides i decoració d'incisions fetes amb una eina de punta rodona.

Hi ha també alguns fragments de vasos de pasta roja i fina, fets a torn amb formes variades; el del número 2 del gravat és una reconstrucció feta a base de fragments d'un d'aquests vasos.



1. Reconstrucció de ceràmica ibèrica feta a mà.—2 Reconstrucció de vas ibèric fet al torn

Es troben també fragments de ceràmica grisa, molt fina, feta a torn, ornada amb decoració senzilla. Alguns trossos d'aquesta ceràmica són pertanyents a vasos de molt reduïdes dimensions.

Són més abundoses les restes de petites amfores i àmfores, fetes al torn, sense coll i amb la punta inferior buida, troballa típica en les estacions ibèriques de la comarca i més especialment en el poblet de la Torre dels Encantats.

Sembla que la present estació perdurà durant reduït temps i que a la romanització ja seria totalment abandonada. Els tipus ceràmics corresponen al segle III (a. de J.)

S'observa una manca absoluta de parets i de pedres que puguin fer creure en l'existència d'un poblet o d'habitacions; en aquest darrer cas haurien d'haver estat constituïdes de brancatge; de totes maneres el fet de no haver-se practicat cap excavació i el de que l'indret hagi estat conreat amb molta intensitat, fa que tinguem de defugir de fer afirmacions massa concretes en aquest punt. Amb major probabilitat i per la forma dispersa en que es presenten les troballes pot creure's que aquestes són procedents de sitges destruïdes.

En conjunt, la present estació presenta una relació amb les demés de la comarca, si bé amb una remarcable pobresa en els tipus ibèrics propiament dits; cal notar, també, en les restes conegudes fins avui, una absoluta absència de ceràmica ibèrica pintada i d'hel·lenística de vernís negre, tan abundant aquesta darrera en les estacions del Maresma.

J. M. Pons Guri

mentar l'ignominiós i inhumà mandat dels magnats. I Jesús, l'Amant dels Humils, amb el cos llatzerat, sagnant, horrorosament i horriblement martiritzat es aixecat amb la creu elevada en la seva pròpia carn.

L'angoixa, el dolor, la tristesa, no sols fibla el cor i esglaià l'ànima sinó que àdhuc es comunica tètricament en l'espai esperonant als elements que comencen a desplegar un espectacle paorós, desolador, sinistre. La multitud que moments abans escalava la muntanya dalerosa d'emoció i d'inconscient desfici ara fuig tumultuosa, presa de pànic, esparcida pel tètric llampegueig i per l'esglaiador moviment de les pedres. Dalt la muntanya es perfila esborronadora l'estampa de dolor dels crucificats. Al peu de la creu del Redemptor de la Humanitat tan sols hi resten els que l'hi han servat un amor més sincer i incommovible. El poble, els butxins, els centurions, corren encara muntanya avall amb el rostre pinzellat de desesperació.

No molt lluny del cim, però, uns ulls immòvils esguarden insistentment la Creu central. És Boabdil, el soldat forçut i incrèdul, el centurió brutal i escèptic, que roman com petrificat a la muntanya, amb un posat estàtic, amb el rostre esgrogueït; lívid, trastornat per la lluita desenfrenada que dintre seu acaben de sos-

tenir les passions verinoses que havien fet presa de la seva voluntat i els seus innats sentiments que maldaven desafortadament per desvetllar la seva ànima adormida. El soldat, restava allí en un estat semi-inconscient, pres per una mena d'al·lucinació que l'hi embriegava els sentits. Mrltava per desfer-se de la xarxa invisible que li privava d'accionar els seus muscles d'atleta i el retenia amb una crisi d'esperit mai experimentada. I els seus ulls no podien apartar-se de la contemplació de la faç adolorida del Crucificat, aquella faç que en pocs dies havia trastornat la seva vida. La recordava, encara, amb aquell gest diví amb que el sobtaren orant en el bosc tranquil de Getsemani, amb la majestat que es presentà davant d'Herodes, amb la santa resignació que suportà les befes vils i la cruel coronació d'espines, amb la serenitat que afrontà els xisclets golluts del poble, amb el dolç consol que animava als que el seguien camí del Calvari, amb la immensa misericòrdia que el feia perdonar a aquells mateixos que esqueixaven la seva vida...

I Boabdil, indomable en la lluita, no pogué resistir a peu dret la ferma envestida dels seus sentiments, no pogué desentendre's de la crisi espiritual que la visió i el record de la faç de Jesús li provocava i avergonyit

Què és Jesucrist?

Abril: una matinada agradablement fresca i suau. Arran del mar de Tiberiades, enlluernat del solix-nt, hi han quatre barques reposades a la platja i algun mariner que hi feineja; més ençà hi ha una figura nazarena coneguda perquè és un bon home, predica coses admirables i en fer mercès no s'hi repara gaire. Es diu Jesús. De la mar arriba un gussi amb un home dret a popa; al rompent el mariner salta a la platja i va a treure l'embarcació.

Jo que arribo, saludo Jesús:

—Bon dia.

—Bon dia em respon amablement.

Conversem. De sobte, ens arriba de biaix una frase del mariner que malda per treure del gussi, una frase terriblement subversiva envers el Pare celestial, Jesús l'acull amargat.

—Alabat sigui Déu.

La repeteix; i, Jesús es girà i s'adreça al lloc de la maniobra; el segueixo: ajudem al mariner i amb l'empenta dels tres l'embarcació, lleugera, llisca pels pals. Després, Jesús parla amb el pescador; sento les darreres paraules:

—En comptes d'irar-vos i esforçar-vos en tanta manera, sempre que em vegeu ací em crideu, o crideu al que hi hagi... Perquè som homes, sinó per ajudar-nos?

M'he adonat, que jo havia d'haver dit el mateix.

Havem continuat la conversa. Jo, pregunto.

—Que sou Jesús?

I em pregunta, llavors, Ell.

—Què diu que soc la gent?

—Anarquistes hi ha que vos diuen anarquista; socialistes, que vos diuen socialista; capitalistes que vos diuen capitalista; universalistes que vos diuen universalista...

—I tú que dius que soc jo?

—No sè enquadrar-vos dintre cap divisió així. Per això vos preguntava què sou.

—Bé... del Fill de l'home, com dels altres homes en parlen els seus actes.

He reflexionat:

«Els vostres, doncs, seran els que perdonen a la pecadora, a l'usurer Zequeu, a l'amic detractor Pere, als enemics encara que vos clavin a la Creu i apaguin vostra set amb fel i vinagre, els que estimen i encaminen els infants, els que consolen la vidua, els que saben obeir trenta anys als pares, els que curen l'adversari ferit que el cerca amb la llanterna i la llança per dur-lo als tribunals, els que diuen la veritat sense eufemismes, els que no s'avergonyeixen de haver nascut en un estable, els que renten els peus dels seus deixebles, els que saben desemascarar l'hipocresia, els que saben treure els mercaders del temple—només ho fèreu una vegada, i, per armes, un plec de cordes—, els que saben plorar davant la tomba de l'amic, els que proclamen i compleixen els manaments de vostra llei i les benaventurances, els que saben sofrir pel bé del pròxim, els que saben ésser clavats en creu per la Veritat... els que viuen en la Veritat, els que la saben, o, els que, almenys, sincerament la cerquen: Volgueu-me comptar, Senyor, entre aquest homes de bona voluntat».

E. Albert

Aquest número del
DIARI DE MATARÓ
es ven al públic al preu de
20 cèntims

Els nostres subscriptors els
rebran sense augment de preu.

de les brutalitats caigué violentament mig de genolls, bo i repetint-se aquella afirmació que el torturava: «Sí, aquest és el Fill de Déu».

Jesús Segura

TRAJOS DE PRIMERA COMUNIÓ

Preus
limitadíssims

«L'ANCORA»

Qualitats
immillorables

CARRER DE BARCELONA, 4 - MATARÓ

Xampanyes Noyet

Caves Vallgorguina - Barcelona

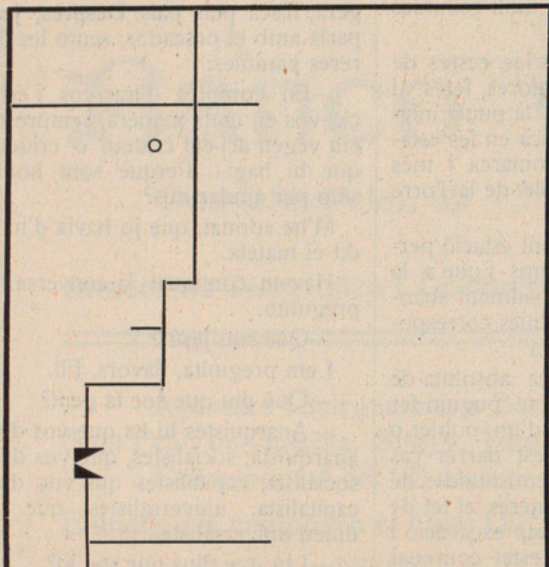
Viatjant per Catalunya: - Pere Fort - Carrer Cuba, 60-Mataró

Confiteria "La Confianza" DE JOSEP TORRENT

Plaça de Sant Cristòfor, 4 - Mataró

El més extens i variat assortit en Mones de tots tamanyes i preus.

AVIS. - La vigília i el Dia de Pasqua regal de GLOBUS als compradors

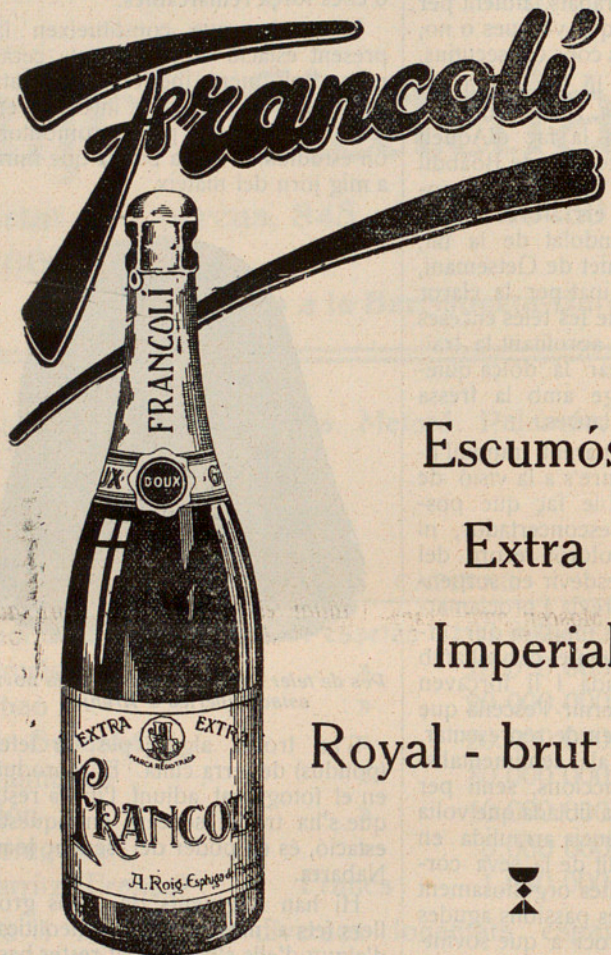


serras

sastre

santa teresa, 32

mataró



Escumós

Extra

Imperial

Royal - brut : dry



Xampany de Cava de producció Nacional
El de més alta qualitat i a més bon preu

Grans Caves Naturals

a Espluga de Francolí

prop del Gran Monestir de Poblet

RESTAURANT DE L'ESTACIÓ

VIDUA J. NONELL

Bon servei en tot

Telèfon 96

MATARÓ

MOBLES - MATEU ROS

Els millors i a més bon preu.

C. Barcelona, 20 i 36

MATARÓ

PER LA SEVA QUALITAT I PEL SEU PREU SIMPOSA EL FAMÓS

«EXTRA BOSCH» EL MILLOR DELS
: XAMPANYS :

Marca propietat de la CASA JOAN BOSCH - Sta. Maria, 11 - Mataró

Al marge dels fets

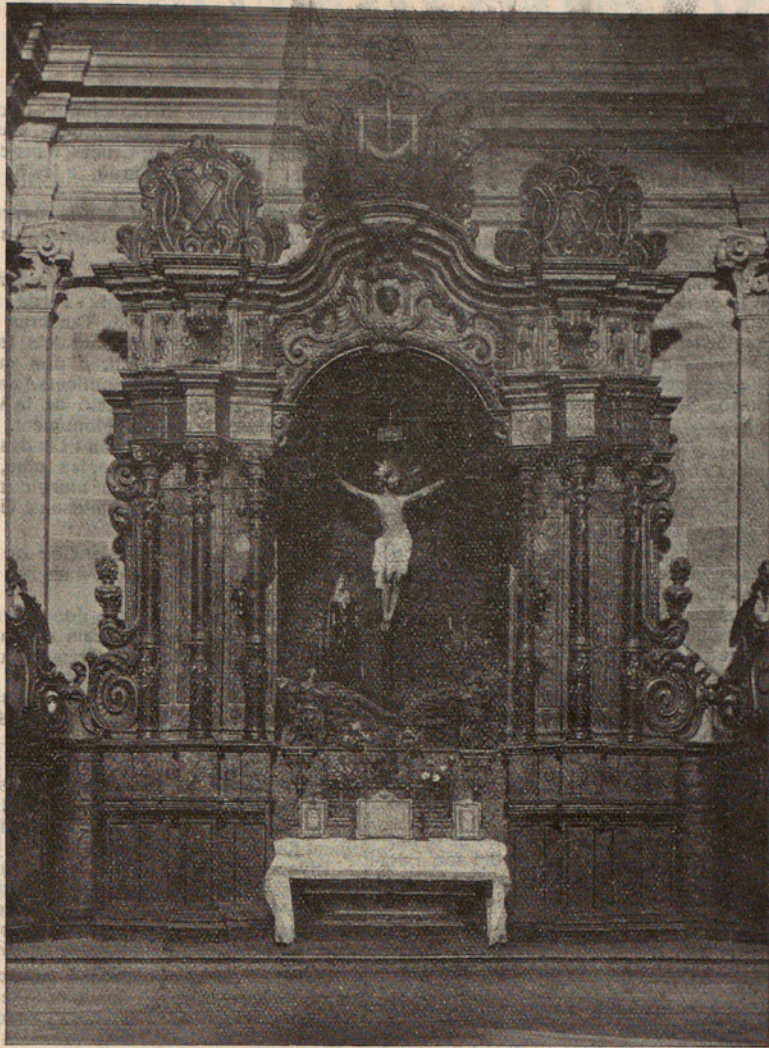
Insinceritat

Existimabam ut cognoscerem hoc, labor est aute me.—Del llibre dels Salmos.

Es possible a un poble viure sense religió? Poden els individus passar per la vida sense sentir aquest neguit que ens obliga a creure en una grandesa infinita i omnipotent, en el misteri d'un més enllà, en el càstig i el premi definitiu a les bones o males accions? Més d'una vegada m'he formulat aquestes preguntes i l'observació atenta de la realitat m'ha portat el convenciment de que no és possible. Ja sé que hi ha molts homes que es presenten com uns esperits forts i per pura fatxenderia proclamen llur manca de fe i l'absència absoluta de religiositat. Precisament estem en un temps que és moda aquesta actitud.—Crec que la definició més exacta de la crisi espiritual que travessem és precisament aquesta: Una moda.—I la base principal consisteix en la manca de sinceritat. Si posseïssim el do de llegir les consciències veuríem en l'interior de la major part d'aquests valerosos cavallers de l'ateisme una gran recansa emmascarada per un esnobisme ultrancer i esbiaixat.

No fa pas gaire he tingut ocasió de llegir un llibre en el qual un irlandès ateu,—el seu nom és Liam O'Flaherty — explica les seves impressions després d'un viatge a Rússia. S'ha escrit molt sobre aquest dissortat país i, naturalment, hi deu haver coses que són veritat i altres grans fantasies. El llibre de què parlo és escrit amb un to de sinceritat que fa creure en la seva exactitud. L'autor marxa a Rússia per estudiar l'organització d'un Estat sense Déu. Impressionat per aquell aforisme que els bolxevistes han llançat com una màxima de la nova moral,—«La religió és l'opi del poble»—emprèn el viatge i entra a Moscou amb l'esperança d'afermar més la seva absència de fe. Recorre la capital de la República soviètica i altres poblacions de l'immensa nació, estudia les diferents organitzacions i contempla encuriosit la gentada que continuament s'estalona per entrar al sarcòfag on es conserva el cos de Lenin. Això darrer és el que amb més força queda gravat en el seu cervell. Quan retorna a Irlanda i examina fredament les impressons de viatge conclou que no n'ha tret cap resultat que serveixi de suport a la seva tesi. «Els soviets —diu— han substituït una religió per una altra. Han tret el Crist dels temples i han aixecat un altar nou on es venera el cos de Lenin com el creador de la nova Rússia. La litúrgia del Kremlin s'ha traslladat a la Plaça Vermella. I la memòria del dictador és glorificada en tot l'antic imperi dels Tsars».

Heu's ací una visió exacta de la realitat. Posats els soviets a suprimir la religió no han sabut trobar la manera de fer viure el poble rus sense



Altar de l'església de Sant Josep on es venera el Sant Crist de l'Agonia

una fe on recolzar la raó. Es clar que han creat una mena de fetixisme de darrera hora. Cal, però, recordar que el fetixisme és també una religió malgrat la seva aparença simplista. Per on ens trobem que un Estat en el qual s'ha volgut fer l'experiment de viure sense Déu perquè «la religió és l'opi del poble», han fallat els plans dels teoritzadors. L'irlandès ateu de qui he parlat podria cantar com el rei David: «M'he posat, doncs, a esbrinar aquest misteri; heu's ací que no m'ha reeixit». I després: «Sobre els meus camins he meditat: i he menat mon pas vers els vostres preceptes».

Com el poble no pot passar sense religió, i no hi ha religió sense Déu, si treuen a Déu han de posar-hi un substitut.

Marçal Trilla i Rostoll

Basilica de Santa Maria

Solemne Hora Santa

En el «Full Dominical» de diumenge passat el Rnd. Sr. Arxiprest, publicà la següent al·locució:

«Germans molt estimats en Jesucrist: Fou el mateix Salvador el que va demanar a Santa Margarida d'Alacoque, que s'alçés cada dijous cap a mitja nit per passar en sa companyia una hora d'oració, per tal d'aconsolar-lo en alguna manera de l'amargor que sentí per l'abandonament dels Apòstols i unint-se a la seva agonia a l'Hort de les Oliveres, apaivagar l'ira de Déu i obtenir gràcia pels pecadors.

D'altra banda és el Dijous Sant quan la Església prepara en cada temple un Monument pompós per tal d'ofrenar a Jesús una diuixosa compensació pels ultratges que en aquestes mateixes hores va rebre de s Jueus.

Ara que els seus enemics voldrien per Jesús una creu més afrosa i cruel que la rebuda dels Jueus, no l'abandonem. Acudim tots al solemne exercici de l'Hora Santa que, ajudant Déu, tindrà lloc de les 10 a les 11 del vespre del Dijous Sant.

Practiquem-lo amb l'esperit que el practiquen les ànimes que de cor es senten amants de Jesús i haurem complert un deure deliciós. El Senyor ens ho pagarà amb divina generositat.

Josep Samsó, Pvre.
P. A.»

Solemniíssim Via-Crucis

Tot el que s'ha dit respecte de la propietat i importància de l'Hora Santa a la vesprada del Dijous Sant, s'hauria de dir de la Via-Crucis a la vesprada del Divendres. Per això hem cregut que organitzant-lo per tres quarts de 8 del vespre del dia esmentat tindrà un èxit innegable, per la concurrència que hi acudirà i pel fervor amb què es practicarà. (Del Full Dominical)

La crisi municipal

NOTA OFICIOSA

La sessió extraordinària de primera convocatòria que havia de celebrar-se aquest matí a les 10, no s'ha pogut celebrar per no assistir-hi el suficient nombre de regidors.

Per la celebració de la sessió, també extraordinària, de segona convocatòria, s'avisarà oportunament el dia i hora.

El senyor Alcalde interí ha ordenat l'anul·lament de l'avis circulat pel senyor Abril per la sessió ordinària de segona convocatòria que havia de celebrar-se demà.

En commemoració del Centenari de la Redempció

FUNCIÓ DE LES SET PARAULES

Organitzada per la Confraria del Sant Crist de l'agonia i Cos de Portants del Sant Crist de la Bona Mort de la parròquia de Sant Joan i Sant Josep es celebrarà demà en l'esmentada parròquia la funció de les Set Paraules, baix el següent ordre:

Tarda, a les dues. — Primera Paraula: «Pare perdoneu-los que no saben el que fan». Trencat, cor meu de doloria. (Coral a 4 veus) Bach.

Segona paraula: «De veritat et dic avui estaré amb mi al paradís». Jesús als pecadors (Solo, cor i orquestra) Mas i Serracant

Tercera paraula: «Dona, heu's aquí el vostre fill. Vet aquí la teva mare». Pecamtem me quotidie (Coral a 5 veus) Palestrina.

Quarta paraula: «Déu meu, Déu meu. Perquè m'haveu desamparat». Tristesa «Cant de Pietat» (Solo i orquestra) M. Mayral.

Cinquena paraula: «Tinc set». Pater Noster (Solo, cor i orquestra). Martínez Imbert.

Sisena paraula: «Tot està consumat». Celebre Lango. (Orquestra). Haëndel.

Setena paraula: «Pare, en vostres mans encomano el meu esperit». Terra tremuit. (Cor i orquestra). M. Mayral.

VIA-CRUCIS SOLEMNE

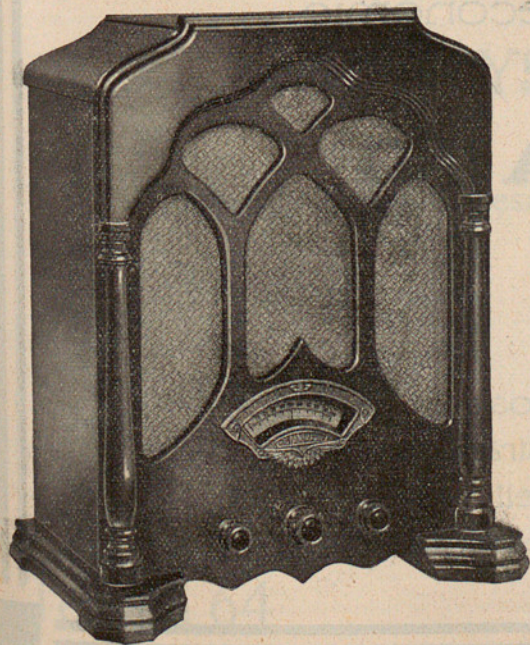
Vespre, a dos quarts de nou: «Via Crucis Solemne» portant-se pel Cos de Portants del ram de la fusta la devota imatge del Sant Crist de l'Agonia, adoració de les Llagues de Jesús Crucificat, sermó i adoració de la Vera Creu, durant la qual es cantarà el «Miserere» de Palestrina, alternant amb el poble.

El sermó de les Set Paraules ha estat confiat a l'eloqüent orador sagrat M. I. Sr. Dr. D. Ramon Espert, Pvre., Canonge de Solsona.

La part musical anirà a càrrec de l'«Agrupació Palifònica», composta de cantors de capella seleccionats de Barcelona, baix l'experta batuta del Sr. Marià Mayral, Director de l'Orfeó Goya de Barcelona.

Les parts solistes han estat confiades als Srs. Conrad Giral (baix), Ramon Mercader (bariton), Mayral Doc (tenor), Antoni Torrents (tible) acompanyats d'orquestra de corda amb professors de la localitat.

Per al major bon ordre els seients estaran ja disposats a comoditat dels fidels, per tant es prega s'abstinguin de canviar-los de lloc.



Tallers HISPANO-RADIO

Agent oficial a MATARÓ i COMARCA

SALVADOR CAIMARI

Carrer Amàlia, 38 - MATARÓ

COLONIAL - EXCELSIOR - HISPANO-RADIO

Des de 2'50 pessetes setmanals

De 3 a 12 làmpares

Santoral

Divendres Sant: Sants Justí, Tiburci i Valerià, mrs., Sant Pere Gonzalez, dit Sant Telm. - *Dejuni i Abstinència.*

Dissabte Sant o de Glòria: Sants Eutiques i comps. mrs., Santes Basílisa i Anastàsia, mrs., Sant Silvestre, monjo. - *Dejuni fins a migdia - Ordres.*

Cultes

Basilica parroquial de Santa Maria.—Dijous Sant, Tarda, a les 6, Completes i ofici de Tenebres. cerimònia del Lavatori dels peus als pobres i sermó del Mandatament, amb cants per l'Acadèmia Musical Mariana. De 10 a 11 de la nit, solemníssima Hora Santa amb sermó pel Reverend senyor Arxiprest.

Divendres Sant, Al matí, a les 7:30, sermó de Passió; a les 9:45, Hores menors, ofici de Pressantificats, cant del Passio de Victòria per l'Acadèmia Musical Mariana, adoració de la Vera-Creu amb col·lecta pels Sants Llocs; processó al Monument i Vespres. Tarda, a les 2, funció de l'Agonía amb sermó; a les 3:30, funció de la llançada a càrrec de l'Apostolat de l'Oració, amb sermó; a les 4:30, Completes i Ofici de Tenebres. Al vespre a les 6:30, funció de la Soledat, amb sermó; a les 7:45, solemníssima Via-Crucis amb el Crist de la Puríssima Sang, acabant-se amb l'adoració de la Imatge.

Dissabte Sant, Matí, a les 7, Hores menors, benedicció del foc nou, ciri Pasqual i fonts baptismals, lletanies; a les 9, Ofici de Glòria amb Comunió general i Vespres solemnes. Vespre, a les 7:15, rosari i visita al Santíssim; a les 8, Felicitació Sabatina solemne, commemorant el Centenari de la Resurrecció del Crist i de la joia de la Verge Santíssima amb cant de la «Salve» per l'Acadèmia Musical Mariana i del «Regina Coeli» pels congregants.

Parròquia de Sant Joan i Sant Josep.—Dijous Sant, Vespre, a les 7, solemnes Maitines i Laudes (dit vulgarment ofici de tenebres o fasos), cantades per la Rda. Comunitat alternant amb el poble.

Divendres Sant, Matí, a les 7, sermó de Passió; a les 10, missa solemne de Pressantificats amb el cant del «Passio» i adoració de la Creu, a continuació es traslladarà processionalment Nostramo del Monument a l'altar, per ésser sumit pel celebrant en la missa de pressantificats. Tarda, a les 2, funció de les Set Paraules que seran glosades pel M. I. senyor Dr. D. Ramon Espert, pvre., Canonge de Solsona. La part musical anirà a càrrec de l'Agrupació Polifònica de Barcelona. Vespre, a dos quarts de 9, solemníssima Via-Crucis organitzada per la Confraria del Sant Crist de l'Agonía, portant-se pel Cos de Portants d'obriers i pa-

SOLEMNITATS RELIGIOSES DELS DIES SANTS

trons del ram de la fusta la seva devota imatge; adoració de les llagues de Jesús Crucificat, sermó pel reverent senyor Econom, acabant-se amb l'adoració de la Vera-Creu i solemne Miserere.

Dissabte Sant, Matí, a dos quarts de 8, benedicció del foc, ciri Pasqual i Fonts baptismals, lectura de profecies, lletanies i a continuació solemne missa de glòria en la qual «intra missam» s'administrarà la Sagrada Comunió, acabant-se amb el cant de les «Vespres». A les 7 del vespre, Corona Carmelitana; a un quart de 8, començament de la novena dedicada al gloriós Sant Jordi, patró de Catalunya.

Església de Santa Anna.—Dijous Sant, Tarda, a dos quarts de 4, cant de Maitines i Laudes per la Rnda. Comunitat. A dos quarts de set, funció del «Mandatament», en la qual el Rnd. P. Rector Constantí Noguera, assistit dels membres de la Junta dels Antics Alumnes, farà el Lavatori de peus a dotze nens pobres. Seguidament el mateix P. Rector pronunciarà un sermó al·lusiu a l'acte.

Divendres Sant, Matí, a les 10, celebració de la Missa de Pressantificats amb el cant del Passio, adoració de la Vera Creu i Processó d'acompanyament al Santíssim. Tarda, a les set, exercici solemne del Via Crucis, acabat el qual hi haurà sermó de la Soledat, a càrrec del Rnd. P. Ramon Canadell, Sch. P., i al final, reso dels Parenostres a les llagues i adoració del Sant Crist.

Dissabte Sant, A dos quarts de 8, funció de l'encesa i benedicció del foc i del Ciri Pasqual, Cant de Profecies i Lletanies dels Sants. A continuació, Missa de Glòria, cantada. Al·leluia.

Col·legi del Sagrat Cor (GG. Maristes del carrer de Sant Josep).—Divendres Sant, Matí, a les 7, Ofici de Pressantificats i Adoració a la Vera-Creu i processó al Monument.

Església de la Divina Providència.—Dijous Sant, Tarda, a dos quarts de 4, Tenebres amb Lavatori, i de 7 a 8, Hora Santa.

Divendres Sant, Ofici amb Adoració de la Vera-Creu a dos quarts de 9.

Dissabte Sant, Matí, a les 6, funció del dia amb Missa i Comunió als fidels.

Església de St. Jaume de l'Hospital.—Divendres Sant, Matí, a dos quarts de nou, solemne missa de Pressantificats, amb adoració de la Vera-Creu i processó des del Monument.

Església de Sta. Teresa.—Dijous Sant, Tarda, a les 5, ofici de Tenebres amb la cerimònia dels fasos.

Divendres Sant, Matí, a dos quarts de

nou, començarà el solemni ofici de Pressantificats, amb el cant del «Passio», adoració del Lignum Crucis i processó des del Monument. Tarda, a les 5, ofici de Tenebres.

Dissabte Sant, Matí, a dos quarts de 8, benedicció del foc nou i solemne missa de glòria.

Església de l'Assumpta de Religioses Caputxines.—Dijous Sant, Tarda, a les quatre, cant de l'ofici de Tenebres amb les Lamentacions i cerimònia dels fasos.

Divendres Sant, Matí, a dos quarts de nou, missa de Pressantificats, amb el cant del «Passio», adoració de la Vera-Creu i processó des del Monument. Tarda, a les 4, cant de Maitines i Laudes.

Dissabte Sant, Matí, a les cinc, començaran les cerimònies litúrgiques i a dos quarts de 8, solemne missa de Glòria amb comunió general.

Església de l'Immaculat Cor de Maria.—Dijous Sant, Tarda, a les set, cant solemne del Miserere.

Divendres Sant, Matí, a dos quarts de nou, Missa de Pressantificats amb «Passio», adoració de la Vera-Creu i processó des del Monument.

Dissabte Sant, Matí, a tres quarts de set, benedicció del foc nou i Ciri Pasqual cant de Profecies i solemne missa de glòria.

Església de les Germanetes dels Pobres.—Dijous Sant, Tarda, a les 4, ofici de Tenebres. Podrà visitar-se el Monument fins a les sis de la tarda.

Divendres Sant, Matí, a les sis, missa de Pressantificats i adoració del «Lignum Crucis» i processó des del Monument.

Dissabte Sant, Matí, a les 6, cerimònies pròpies del dia i missa de Glòria.

Església de les Religioses Benedictines.—Dijous Sant, A dos quarts de 5 de la tarda, so emnes Maitines i Laudes de vigília de Divendres Sant, cantades per la Rnda. Comunitat Benedictina i els Oblats de Montserrat; cerimònia dels fasos. Lamentacions, demés cerimònies i les lliçons.

Divendres Sant, Matí, a les set, ofici de Pressantificats, «missa dels Catacúmens», adoració de la Santa Creu i processó per a treure Nostramo del Monument.

Dissabte Sant, Matí, a dos quarts de sis, benedicció del foc nou, ciri Pasqual, res de les Profecies i missa de glòria amb comunió, acabant-se amb el cant del Magnífic.

Església de la Mare de Déu de la Salut (Serventes de Maria).—Dijous Sant, Tarda, cant del Miserere.

Divendres Sant, Matí, a dos quarts de nou, ofici de Pressantificats amb la cerimònia de treure Nostramo del Monument.

Església del Sagrat Cor de Jesús (Terciaries Franciscanes).—Dijous Sant, Tarda, cant de Miserere.

Divendres Sant, Matí, a les 7, missa de Pressantificats amb adoració de la Vera-Creu i cerimònies del Monument.

Església de la Mare de Déu de Lourdes (Germanes de la Misericòrdia).—Dijous Sant, Tarda, cant del Miserere.

Divendres Sant, Matí, a les vuit, missa de Pressantificats amb adoració del «Lignum Crucis» i cerimònies al Monument.

Dissabte Sant, Matí, a les 6, cerimònia del dia i missa de glòria.

Nostra Senyora de la Llum (Vallde-mia).—Dijous Sant, Tarda, a les 5, ofici de Tenebres i cant de Miserere.

Divendres Sant, Matí, a les 8, ofici de Pressantificats, cant del «Passio», adoració de la Vera-Creu i processó des del Monument.

Dissabte Sant, Matí, a les vuit, benedicció del foc nou, cant de Profecies i missa de Glòria.

Església dels PP. Salesians.—Dijous Sants, Tarda, a dos quarts de 6, Maitines i Laudes; a les 7, funció del Mandatament amb la cerimònia del Lavatori.

Divendres Sant, Matí, a les 8, solemne missa de Pressantificats amb cant del «Passio», adoració de la Vera Creu i processó des del Monument.

Dissabte Sant, Matí, a dos quarts de 7, benedicció del foc nou, cant de Profecies i missa de Glòria.

Capella de Sant Simó.—Dijous i Divendres Sants, Adoració del Sant Crist de la Marina, exposat a la veneració dels fidels.

Capella del Sant Crist del Cementiri.—Dijous, adoració del Sant Crist de l'Esperança exposat a la veneració dels fidels.

Divendres Sant, Continuarà durant el dia l'adoració de Sant Crist.

Sant Joan i Sant Josep**Advertiments**

El Dissabte Sant solament es donarà la Sagrada Comunió «intra missam» i acte seguit del cant de les «Vespres».

Durant l'Ofici de Tenebres del Dijous Sant, no es permetrà l'entrada a l'església dels nens que no vagin acompanyats d'una persona gran. Tampoc no es permetrà als qui portin bastons i altres objectes desdients del lloc.

Les col·lectes del Dijous i Divendres Sants seran destinades a les necessitats dels Llocs Sants. La de la diada de Pasqua per al Foment de Vocacions Eclesiàstiques.

IMPREMTA MINERVA - MATARÓ

CUINANT SEMPRE AMB GAS

obfindreu la màxima economia
polidesa i comoditat



DONES, MESTRESSES DE LA LLAR: NO HO OBLIDEU!

Les cuines i els fogonets de gas donen sempre un resultat
cent per cent positiu i sobretot econòmic

Cal tenir-ho en compte

GAS DE MATARO

TELEFONS 125 i 214



Vegeu els aparells de gas exposats en els nostres aparapors
Sol·liciteu en les nostres oficines una demostració pràctica
del funcionament i economia dels aparells de gas,
que us serà oferta gratuïtament i sense compromís

AGENCIA DE TRANSPORTS
SERVEI RÀPID EN AUTO-CAMIONS

Joan Serra Cuadrada

Successor d'E. Nogueras (a) Liru i de J. Boba

|||

Servei especial combinat amb les més importants cases de Transports Marítims i Terrestres d'Espanya i Estranger responent de tota classe d'avaries i substraccions.

|||

MATARÓ
Sant Antoni, 51 - Telèfon 120

BARCELONA
Tantarantana, 23 - Tel. 19913

GRANJA CARALT

|||

DOLORS REY

Riera, 14 (Davant el carrer Bisbe Mas)

|||

LA MÉS ACREDITADA

|||

Llet pura de vaca - Natilles
Cafè - Xocolates - Flams - Cremes
Refrescs - Yoghourts i Kefir Danone

GALETES

Els millors assortits - Les millors classes
Venda al detall:

Joan Saleta i Llorens

Totes les creacions de la casa PRODUCTES LOSTE, S. A.
Especialitats de Pasqua - Demaneu-les - Regals als clients
Caramels - Cafè - Sucre

Sant Cristòfor, 19 - Mataró

FABRICA D'ANISSATS

LICORS - XAROPS - ORXATES

Casa fundada l'any 1840

|||

ANTONI GUALBA

XAMPANYS

Detall: Santa Teresa, 30

|||

Telèfon 64

Mataró

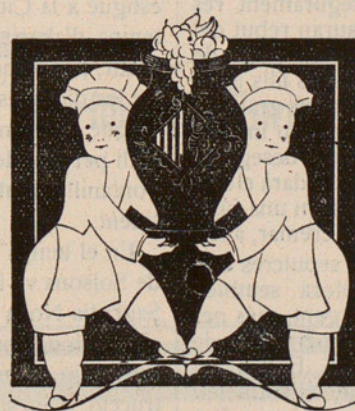
Confiteria i Pastisseria

Enric Miracle

MONES DE PASQUA

Gros assortit en figures de totes classes des de la més barata a la més luxosa

VINS - XAMPANYS - LICORS



Mataró

Riera, 54, bis

Telèfon 54

Crucifica'l

No és el servent major que elseu Senyor.
Si ells m'han perseguit també us perseguiran a vosaltres.— (St. Joan)

Pilat, el prototipus de l'autoritat dèbil i ambiciosa, es veia obligat, vulgues o no, a ésser un dels elements més destacats en el procés civil de Jesús. Quan després del primer interrogatori, s'enterà que l'acusat era Galileu pensà tenir una ocasió magnífica per deixar d'intervenir en un assumpte per ell tan desagradable. El remeté a Herodes Antipas, ja que a la seva jurisdicció pertanyia. Però, l'assassí del Baptista, s'accontentà amb fer-ne burla i el retornà al procurador romà.

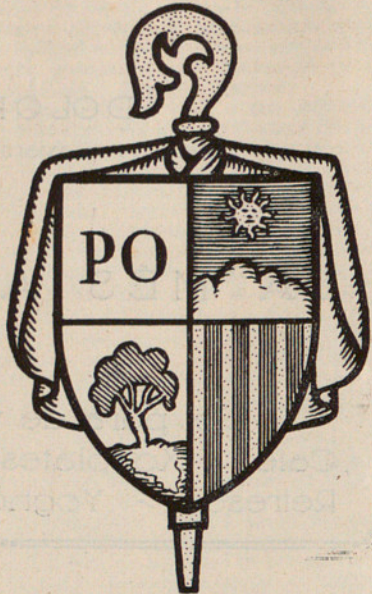
Pilat interrogà novament Jesús, sense que li trobés causa, i així ho manifestà al poble: «No he trobat en aquest home cap culpa de les que l'acusen. (St. Lluc). Veia que era innocent, però la temença de perdre el mandat no el deixava obrar amb justícia. Així i tot intentà salvar Jesús, proposant-lo a un lladre i criminal; no li valgué, i Pilat anà concedint; el feu assotar, pensant que així es satisfaria aquella multitud de inconscients, inútil; instigada pels faritzeus la massa estúpida volia la mort de Jesús. Crucifica'l; i quan Pilat insistia per conèixer els motius que el poble tenia per demanar la mort de Jesús, només una paraula sortia: Crucifica'l! Perquè? Crucifica'l! I malgrat saber que condemnava un innoent, pogué més en ella por de perdre el càrrec, que no pas el sentit de justícia, i covardament es doblegà als desitjos de la plebs; el feu morir de la mort més infamant que es podia donar llavors a un home. El representant del Cèsar, vengué justificar-se davant la seva consciència que l'acusava de la seva enorme feblesa, amb una frase que volia ésser displicent i escèptica, però que demostrava una barreja de cinisme i temença: «Jo soc innocent de la sang d'aquest just; vosaltres veureu» (St. Mateu). El seu gest n'obstant no fou suficient per a ofegar el seu remordiment. Anys després, caigut en desgràcia davant el Cèsar, el suïcidí fou el premi de la seva debilitat.

I l'història es repeteix. Ahir com avui i com sempre, el Crist passa pel món fent el bè i desemmascarant els explotadors del poble, els llops amb pell d'ovella. Però els nous faritzeus estan a l'aguait i odien al Crist perquè saben que no podran fer de sangoneres del poble el dia que aquest segueixi a Jesús i es barregen amb la massa i l'instiguen i entabanen a fi de que faci coacció damunt l'autoritat feble, que com altre Pilat per afalagar la massa, i poder conservar els alts llocs, claudica vergonyosament, i després s'en vol rentar les mans dient que el poble ho volia.

I la plebs crida, gesticula i demana la mort del Crist. Pregunteu-li les causes: Crucifica'l. Atureu aquests homes que corren folls i plens d'ira, amb la teia incendiària a destruir la casa de Déu, i pregunteu perquè ho fan: cap contesta no sabran donar. Com el poble jueu, segurament res més que beneficis n'hauran rebut del Crist; la lletra que saben, l'ofici de que viuen, potser els seus fills igual que ho forenells soneducats gratuïtament i per amor al Crist. No importa! si vacil·len ja hi anirà deseguida l'embaucador i els hi recordarà el sant i senya: Crucifica'l! i com una fúria es llençarà a destruir, a cremar, a tot.

Faritzeus hipòcrites, sepulcres emblanquinats. «Per defora semblen certament justos a la gent, més per dins són plens de hipocresia i de iniquitat» (Sant Mateu). Enganyant continuament al poble, el sotmeten a tot; si convé als seus designis, l'obligaran com en temps de Jesús a renegar de la pàtria. Ningú més gelós de la seva llibertat que el poble jueu; gran el seu odi contra l'Imperi Romà, dominador, i n'obstant els dirigents del poble, els prínceps dels sacerdots són els primers de dir a Pilat: «No tenim altre Rei que el Cèsar» (St. Joan). Es venen la pàtria! Què importa! Si ells no l'han estimada mai; més per tot passaran si així poden a-

L'Abat Dorda a Barcelona



Escut de l'Abat Dorda

L'Abat Dorda nasqué a Mataró a la masia que encara avui conserva el seu nom i existeix dintre del terme de Mata.

Molt jove ingressà com a novici al Monestir de Poblet. En la seva vida de clausura monàstica prompte es distingí per les seves aptituds exercint en diverses èpoques els distints càrrecs de Secretari de Visites de l'Abat, Bosser i Mestre de Novicis. En aquesta darrera capacitat va escriure un llibre contenint les disciplines que professava als seus deixebles, el qual forma un gros volum en quart de més de 600 planes; és encara avui obra inèdita que es conserva a la Col·lecció Pobletana de l'Arxiu d'Escornalbau.

Fou elegit abat en 1704. Al segon any del seu abadiat al Monestir de Poblet, es va veure honorat per la presència de l'Arxiduc d'Austria, on fou rebut com a Sobirà. Sembla que l'Arxiduc aprofitant la seva estada al Monestir demanà a l'Abat que el seguís, el qual amablement no acceptà aquesta petició tal vegada per l'amor que tenia a sa terra. No per això l'Arxiduc d'Austria, qui havia triomfat amb les armes a Catalunya i havia estat coronat rei d'Espanya amb el nom de Carles III, deixà de posar sa major confiança en ell i el nomenà Superintendent de la reial casa, Almoïner i President del Seu Consell d'Hisenda. Ultra els càrrecs esmentats s'interessà per a elevar-lo a la dignitat de Bisbe de Potenza (Nàpols) i en 1708 Bisbe de Solsona. Es per aquests temps que li confià la difícil qüestió d'arreglar la moneda a Barcelona.

Durant els anys que l'Abat Dorda estigué a la Ciutat Comtal finí el seu temps d'abaciad quadriennal i el Monestir, per respecte a la seva memòria i a les dignitats que el rodejaven no volgué elegir nou abat, sinó que escollí per cap de casa a Fra Baltasar Fontanillas amb el títol de Prior President.

En el temps que Dorda fou Bisbe de Solsona va fer el projecte de la Sagristia Nova de Poblet i estant a Barcelona començà a enviar diners i provisió de materials per a la construcció. Aquesta important obra no fou començada fins alguns anys després de la mort de nostre abat, al lloc conegut per «Hort de les aigües» on existia l'antic Moli de l'oli, que per aquesta raó fou traslladat a din-

conseguir treure's del davant l'Home que denuncia les seves iniquitats i fa caure la bena dels ulls al poble explotat.

Miquel Vila

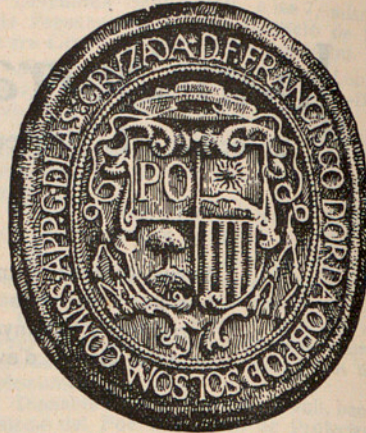
tre la clausura interior al costat del Palau del Prior. Edificà la Capella dedicada a la Patrona de Tarragona Santa Tecla, única bastida a la nau lateral del cantó de l'Evangeli de la Església major i ficada dintre l'edifici en part ocupat pels Cubs. En aquesta Capella, al mur que en la part de l'Evangeli la separa de la Galilea, hi ha empotrada a cosa d'un metre i mig de terra la sepultura que guarda el seu cos. Es un antic sepulcre gòtic que probablement no havia estat ocupat per ningú, perquè els escudets que decoren sa part exterior destinats a contenir les armes de l'ocupant no tenen rastre de senyal heràldic.

L'abat Dorda als seus darrers temps fou desposseït de les seves dignitats pel nou rei d'Espanya, Felip V i en desembre de 1716 morí a Poblet on estava com un senzill monjo, encara que tingut amb tots els honors d'Abad. En distinció dels alts càrrecs que havia desempenyat hom li donà la sepultura esmentada.

El President del Patronat de Poblet, Don Eduard Toda, molt justament s'oposà a una demanda que se li féu de que s'obris dita sepultura, probablement l'única de les existents al Monestir que no ha estat profanada. Expliquem ara les il·lustracions d'aquest estudi.

L'escut de l'Abat Dorda es troba a la portada de les actes d'un Concili Provincial reunit a Tarragona l'any 1712 baix la seva presidència, actuant com Primat de Catalunya perquè l'Arquebisbe titular que devia convocar i dirigir dit Concili a la Seu Tarragonina es féu escàpol quan les tropes de l'Arxiduc foren mestresses d'aquella capital. Dit escut fins ara inèdit es troba reproduït a un dels vidrats rescentment col·locats als finestrals de les capelles absidials de l'Església major de Poblet, que hem copiat en el dibuix adjunt.

També publiquem el dibuix de un dels tres diferents segells coneguts de Francesc Dorda com Bisbe, donats a llum en la rescent publicació de Don Ferran de Segarra, *Sigil·lografia Catalana, Barcelona 1932*. Aquest segell està empremtat amb hostia i paper en un edicte referent als impostos de subsidi i excusat que llavors pagava el Clero i porta la data de Barcelona 28 de juliol de 1712. Convindrà fixar que Francesc Dorda no tingué segell propi com Abat de Poblet perquè des de començaments del segle XVII sols s'usà un segell general i propi del Monestir per a tota classe d'actes. De es múltiples activitats de l'Abat en ses funcions prop de Carles III, sols parlarem amb motiu de les presents cerimònies de la



Segell de l'Abat Dorda

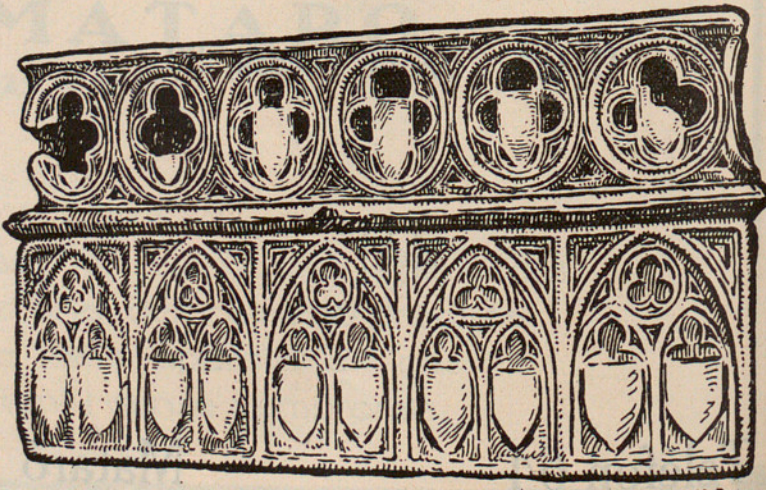
Església, de com exercí el càrrec de Almoïner Major, durant la Setmana Santa de l'any 1709. Organitzà al Palau Reial de Barcelona la festa del Lavatori del dia del Dijous Sant. Degudament anunciat l'acte solemne foren presentades a l'Almoïneria del Abat Dorda sol·licituds de nombrosos postulants que desitjaven ésser dels dotze elegits, amb l'especial intenció de rebre els importants presents de diners i teles per vestits que la lliberalitat del Rei acostumava a entregar.

Les sol·licituds que es presentaven eren ordinàriament firmades pels postulants entre els quals alguns solien ésser de molta edat, fins passant un dels 90 anys. En les sol·licituds, els individus, exposaven llurs mèrits anteriors a favor de Catalunya i estat de desvaliment i pobresa en que es trobaven. Les dificultats del Abat Dorda deurien ésser grans per a fer la selecció dels dotze pobres perquè no tan sols es trobava amb el número crescut de demandes rebudes sinó amb nombroses recomanacions fetes per les dames de Palau a favor de certs indigents. Això féu que en les llistes dels anys 1708 i 1709 que ens queden dels elegits de aquesta cerimònia no es veu cap criteri per discernir si foren escollits ni els de major edat ni els de major desvaliment.

Els temps canviaren aviat. Aquella monarquia catalana que devia encarnar les llibertats de nostra terra desaparegué en 1714 emportada per l'huracà de la monarquia d'Anjou, i des dels funestos anys que seguiren a la caiguda de Barcelona i la pèrdua de la personalitat catalana ja mai més tornà a repetir-se en les cambres del Palau Reial de Barcelona la cerimònia mística del Lavatori, símbol de la humiliació reial i de l'enaltiment dels més pobres de la terra.

Des de llavors els indigents de Barcelona han anat amb els peus bruts.

Marià Ribas i Bertran



Sarcòfag de l'Abat Dorda

Al poble de Mataró i Comarca

ES en compliment del més elemental deute d'agraïment que avui ens dirigim al POBLE DE MATARÓ i també als ciutadans dels pobles veïns, amb motiu de les seves constants demostracions d'estima que rebem per la campanya que venim realitzant.

De tothom és sabut que els establiments que ens honorem en administrar, sempre han tingut especial cura de procurar que el públic pogués obtenir els articles que expendeixen en les més bones condicions de qualitats i preus. Això ha fet que el públic hagi tingut sempre una especial simpatia per aquests establiments, simpatia que s'ha traduït en un constant ajut.

Per la voluntat del poble els establiments han prosperat i ha estat precisament en aquest camí ascendent que en justa correspondència el mateix poble n'ha trobat els beneficis.

Per part nostre i mentre poguem, continuarem en el camí emprès i estem segurs que tindrem al nostre costat una gran munió de persones que com ara, ens estimularan amb el llur ajut incondicional que de bò agraïm.

Les nostres empreses són fundades lluny de tot egoïsme ja que els nostres èxits els hem traduït sempre en positius aventatges per als nostres afavoridors. Per això a les mostres d'estima que rebem, no podem respondre d'altra manera que fent el propòsit fermíssim de millorar, si és possible, els nostres serveis i totes aquelles coses que puguin ésser motiu per a donar més satisfacció encara als nostres nombrosos amics.

Com sempre teniu a les vostres ordres:

Farmacia La Creu Blanca

Farmacia de Sant Josep

Ortopèdia i Perfumeria Enrich

QUAN EL SOL DE PRIMAVERA

trastorni vostre organisme



Preneu sempre
una cullarada de

"EFESAL"

**"FRUTOS DE
ESPAÑA"**

en mig vas d'aigua en llevar-vos

ACLAREIX EL CAP, REFRESCA
L'ESTOMAC, LAXA I PURIFICA LA SANG

SALS DE FRUITA EFERVESCENTS

La Primavera és la més bella estació de l'any, més no tot és poesia. En aquesta època de renovació orgànica es manifesten amb excessiva freqüència trastorns, perturbacions fisiològiques, erupcions de la pell, congestions cerebrals, desarreglos digestius, desgana, etc., aquests trastorns procedeixen generalment de les impureses de sang a les que és necessari contrarrestar. En aquest sentit, els purgants i depuratius produeixen un benestar momentani perjudicant quasi sempre per la violència de la seva acció.

EFESAL refrescant agradabilíssim actua suau i naturalment eliminant toxines i purificant la sang, ja que posseeix en forma concentrada les beneficioses propietats de la fruita fresca i madura d'on procedeix, comunicant a l'organisme una agradable sensació de benestar.



Venda en Farmàcies. Preu: flascó gran 6'30 - flascó petit 3'25